Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 11. decembra 2014*

„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava tridimenzionalne znamke Skupnosti — Oblika travne bilke v steklenici — Prejšnja nacionalna tridimenzionalna znamka — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Člena 75 in 76(1) in (2) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Prva predložitev dokazov šele pred odborom za pritožbe — Diskrecijska pravica na podlagi člena 76(2) Uredbe št. 207/2009 — Obveznost obrazložitve“

V zadevi T-235/12,

CEDC International sp. z o.o. s sedežem v Oborniki Wielkopolskie (Poljska), ki jo zastopajo M. Siciarek, G. Rząsa in J. Mrozowski, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa D. Walicka, zastopnica,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

Underberg AG, s sedežem v Dietlikonu (Švica), ki jo zastopajo V. von Bomhard, A. Renck in J. Fuhrmann, odvetniki,

zaradi tožbe zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri UUNT z dne 26. marca 2012 (zadeva R 2506/2010-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Przedsiębiorstwo Polmos Białystok (Spółka Akcyjna) in Underberg AG,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi D. Gratsias, predsednik, M. Kančeva (poročevalka), sodnica, in C. Wetter, sodnik,

sodna tajnica: C. Heeren, administratorka,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 29. maja 2012,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT vložil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 31. oktobra 2012,

* Jezik postopka: nemščina.

na podlagi odgovora na tožbo, ki jo je intervenientka vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 31. oktobra 2012,

na podlagi replike, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 29. januarja 2013,

na podlagi duplike, ki jo je UUNT vložil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 6. maja 2013,

na podlagi duplike, ki jo je intervenientka vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 6. maja 2013,

na podlagi pisnih vprašanj, ki jih je Splošno sodišče naslovilo na stranke,

na podlagi stališč, ki so jih stranke v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložile 30. aprila in 5. maja 2014,

na podlagi obravnave z dne 5. junija 2014

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Intervenientka, družba Underberg AG, je 1. aprila 1996 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146), kakor je bila spremenjena (nadomestila jo je Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)).

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je spodaj prikazani tridimenzionalni znak:



3 Tridimenzionalna znamka Skupnosti ustreza temu opisu: „Zeleno-rjava travna bilka v steklenici; dolžina travne bilke meri približno tri četrtine višine steklenice“.

4 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo zlasti v razred 33 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo temu opisu: „Žgane pijače in likerji“.

5 Prijava znamke Skupnosti je bila objavljena v Biltenu znamk Skupnosti št. 51/2003 z dne 23. junija 2003.

6 Družba Przedsiębiorstwo Polmos Białystok (Spółka Akcyjna), ki jo je tožeča stranka, družba CEDC International sp. z o.o., nadomestila po združitvi s pripojitvijo, do katere je prišlo leta 2011, je 15. septembra 2003 na podlagi člena 42 Uredbe št. 40/94 (postal člen 41 Uredbe št. 207/2009) vložila ugovor zoper registracijo prijavljene znamke za proizvode, navedene v točki 4 zgoraj.

7 Ugovor je temeljil zlasti na prejšnji francoski tridimenzionalni znamki št. 95588457, ki je bila prijavljena 18. septembra 1995, registrirana 18. aprila 1997 pod številko 95588457 in obnovljena 9. junija 2005 za „alkoholne pijače“, zajete v razredu 33 Nicejskega aranžmaja, in kot je ponazorjena spodaj:



8 Ta francoska tridimenzionalna znamka ustreza temu opisu: „steklenica, kot je ponazorjena zgoraj in znotraj katere je v trupu steklenice skoraj diagonalno postavljena travna bilka“.

9 Ugovor je temeljil tudi na nemški znamki št. 39848553, poljskih znamkah št. 62018, 62081 in 85811, japonski znamki št. 2092826, francoski znamki št. 98746752 ter neregistriranih znakih, zahtevanih v različnih državah članicah Evropske unije.

10 Razlogi, navedeni v utemeljitev ugovora, so bili tisti, na katere se nanašajo, prvič, člen 8(1)(a) in (b) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(1)(a) in (b) Uredbe št. 207/2009) iz naslova prejšnje francoske tridimenzionalne znamke, ponazorjene v točki 7 zgoraj, drugič, člen 8(3) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(3) Uredbe št. 207/2009) iz naslova iste znamke in registriranih znamk, navedenih v točki 9 zgoraj, in tretjič, člen 8(4) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(4) Uredbe št. 207/2009) iz naslova neregistriranih znakov, navedenih v točki 9 zgoraj.

11 Tožeča stranka je 11. julija 2007 v roku, ki ga je oddelek za ugovore določil na 1. avgust 2007, predložila dokaze o uporabi svoje prejšnje francoske tridimenzionalne znamke, in sicer kot odgovor na predlog intervenientke v tem smislu. Tožeča stranka je 3. julija 2008 navedla argumentacijo glede dokaza o navedeni uporabi.

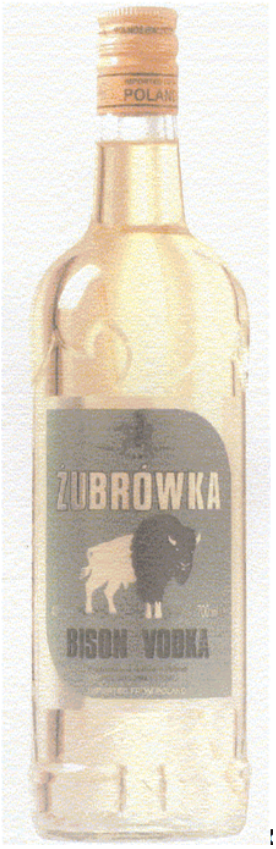
12 Oddelek za ugovore je 18. oktobra 2010 v celoti zavrnil ugovor. Med drugim je menil, da predloženi dokazi niso zadostovali za dokaz resne in dejanske uporabe prejšnje francoske tridimenzionalne znamke in da prisotnost oznake, ki vsebuje izraz „żubrówka“, na trženi steklenici ter ponazoritev bizona spreminjata razlikovalni učinek te znamke v obliki, v kateri je bila registrirana.

13 Tožeča stranka je 17. decembra 2010 pri UUNT vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009. 18. februarja 2011 je vložila vlogo s pritožbenimi razlogi in ji priložila dokaze o uporabi, ki jih ni predložila pred oddelkom za ugovore.

14 Četrti odbor za pritožbe pri UUNT je z odločbo z dne 26. marca 2012 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) v celoti zavrnil pritožbo.

15 Prvič, odbor za pritožbe je v zvezi z razlogom za ugovor iz člena 8(1)(a) in (b) Uredbe št. 207/2009 najprej glede dokazov o uporabi, ki mu jih je predložila tožeča stranka, poudaril:

„13 Dokazi o uporabi, ki jih je predložila [tožeča stranka], med drugim zajemajo dve zapriseženi izjavi, od katerih ena izvira od finančnega direktorja in predsednika [tožeče stranke], druga pa od izvršnega direktorja družbe Pernod S.A., ekskluzivnega distributerja vodke ‚Żubrówka' [tožeče stranke] za francosko ozemlje. V teh zapriseženih izjavah je navedeno, da je bila v obdobju med letoma 2000 in 2004 ‚vsaka steklenica vodke ZUBROWKA, ki se je prodala v Franciji, pakirana v steklenici, ki vsebuje bizonovo travno bilko, povsem enako tisti, ki je ponazorjena v francoski registraciji št. 95.588457'. Zapriseženima izjavama je bila priložena ta ponazoritev vodke znamke ZUBROWKA, za katero je bilo izjavljeno, da se je v upoštevnem obdobju (ki se je raztezalo od 23. junija 1998 do 22. junija 2003) prodajala v Franciji:



14 Dokazi poleg tega zajemajo nekaj prospektov, namenjenih francoskim distributerjem za leta od 1999 do 2002, ki vsebujejo te ponazoritve vodke ‚Żubrówka':

15 Dokazi prav tako vključujejo nekaj prospektov za leta od 2003 do 2006, ki so jih razdeljevale francoske veleblagovnice in ki vsebujejo te ponazoritve vodke ‚Żubrówka':

16 Predložena ni bila nobena druga ponazoritev kot te, predstavljene v predhodnih treh točkah."

16 Odbor za pritožbe je dalje menil, da francoska znamka, katere uporaba je bila dokazana, sestoji iz „steklenice običajne oblike, ki na trupu vsebuje črto, ki se začenja zgoraj tik pod vratom in se z leve strani steklenice spušča diagonalno do nasprotne strani pri dnu“, kakor je ponazorjeno v točki 7 zgoraj; da dokaz o uporabi prikazuje steklenice dveh različnih oblik, vendar vselej z enako oznako „ZUBROWKA BISON VODKA“, ki je izstopajoča in neprozorna ter prekriva precejšen del steklenic, in da diagonalna črta ni nameščena na zunanjo površino ter ni del oznake. Poleg tega je ugotovil, da zaradi oznake ni mogoče videti, kaj je za njo ali v steklenicah.

17 Odbor za pritožbe je nazadnje sklenil, da tožeča stranka v teh okoliščinah ni dokazala narave uporabe svoje prejšnje francoske tridimenzionalne znamke, in sicer uporabe te znamke, kakor je registrirana ali v obliki, ki se glede na obliko, v kateri je bila registrirana, razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega učinka znamke. Iz tega je sklepal, da je treba – glede na to, da je ta znamka edina prejšnja znamka, na kateri je temeljil ugovor na podlagi člena 8(1)(a) in (b) Uredbe št. 207/2009 – ta ugovor zavrniti.

18 Drugič, kar zadeva razlog za ugovor iz člena 8(4) Uredbe št. 207/2009, je odbor za pritožbe menil, da tožeča stranka ni dokazala dejanske uporabe neregistriranih znakov, zahtevanih v različnih državah članicah Unije (glej točko 9 zgoraj), zlasti v Nemčiji, in je zato zavrnil ugovor, ki je temeljil na tem razlogu.

19 Tretjič, v zvezi z razlogom za ugovor iz člena 8(3) Uredbe št. 207/2009 je odbor za pritožbe menil, da tožeča stranka ni dokazala niti dejanske uporabe navedenih znamk (glej točko 9 zgoraj) niti ni v predloženih pogodbenih dokumentih izkazala nobenega razmerja zastopništva ali trgovske dejavnosti z intervenientko in je zato zavrnil ugovor, ki je temeljil na tem razlogu. Zaradi izčrpnosti je dodal, da za nekatere navedene znamke imetništvo tožeče stranke ni bilo dokazano oziroma je bil datum njihove prijave poznejši od datuma prijave izpodbijane znamke, ali pa njihov obstoj ni bil dovolj utemeljen v skladu s pravilom 19 Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189), med drugim zaradi neobstoja prevoda v angleščino, ki je jezik postopka pred odborom.

Predlogi strank

20 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo v celoti razveljavi;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

21 UUNT in intervenientka Splošnemu sodišču predlagata, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Dopustnost prilog, ki so bile pred Splošnim sodiščem prvič predložene

22 Tožeča stranka – prvič pred Splošnim sodiščem – predlaga priloge, ki zajemajo sodbo upravnega sodišča v Varšavi z dne 24. avgusta 2011 (priloga C.2) in odločbo poljskega patentnega urada z dne 19. oktobra 2012 (priloga C.3) ter vključujejo izvleček poljskega zakona o pravici industrijske lastnine iz leta 2000 (priloga C.4) in ki naj bi potrjevale, da poljska tridimenzionalna znamka št. 85811, ki

ponazarja slavno steklenico s travno bilko, svojo prepoznavnost dolguje prav značilni travni bilki v steklenici. Navaja, da te priloge „pojasnjujejo nacionalno sodno prakso“ in se v zvezi s tem opira na sodno prakso Splošnega sodišča, v skladu s katero so bile sodbe nacionalnih sodišč, čeprav niso bile navedene v okviru postopka pred UUNT, razglašene za dopustne, tako da ne strankam ne Splošnemu sodišču ni mogoče preprečiti, da se ne bi pri razlagi prava Unije oprli na elemente, ki izhajajo iz sodne prakse Unije in nacionalne ali mednarodne sodne prakse (glej sodbo z dne 1. februarja 2012, Carrols/UUNT – Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL), T-291/09, EU:T:2012:39, točki 34 ter 35 in navedena sodna praksa).

23 UUNT in intervenientka izpodbijata dopustnost teh prilog, ki naj bi jih bilo treba izločiti kot predložitev novih dejstev. Intervenientka izpodbija tudi upoštevnost domnevne prepoznavnosti steklenice vodke, opremljene s travno bilko, na Poljskem leta 2011, da bi dokazala prepoznavnost steklenice prejšnje francoske znamke v Franciji med letoma 1998 in 2003.

24 Najprej je treba ugotoviti, da so te priloge prvič predložene pred Splošnim sodiščem, in sicer ne kot sodbe nacionalnih sodišč, na katere bi se Splošno sodišče lahko oprlo pri razlagi prava Unije, zlasti Uredbe št. 207/2009, kot pri sodni praksi, navedeni v točki 22 zgoraj, temveč kot dokazi domnevne prepoznavnosti poljske tridimenzionalne znamke zaradi prisotnosti travne bilke v tej znamki.

25 Vendar v skladu z ustaljeno sodno prakso velja, da je tožba, vložena pri Splošnem sodišču, namenjena nadzoru zakonitosti odločb odborov za pritožbe pri UUNT v smislu člena 65 Uredbe št. 207/2009. Iz te določbe izhaja, da dejstev, ki jih stranke niso predložile organom UUNT, ni več mogoče predložiti v tožbi pri Splošnem sodišču, in da Splošno sodišče ne more preizkusiti dejanskih okoliščin glede na dokaze, ki so bili prvič predloženi pred njim. Zakonitost odločbe UUNT je treba namreč presojati glede na informacije, ki jih je ta organ imel na voljo v času sprejetja te odločbe (glej sodbe z dne 18. julija 2006, Rossi/UUNT, C-214/05 P, ZOdl., EU:C:2006:494, točke od 50 do 52 in navedena sodna praksa; z dne 18. decembra 2008, Les Éditions Albert René/UUNT, C-16/06 P, ZOdl., EU:C:2008:739, točke od 136 do 138 in navedena sodna praksa, in z dne 16. januarja 2014, Optilingua/UUNT – Esposito (ALPHATRAD), T-538/12, EU:T:2014:9, točka 19 in navedena sodna praksa).

26 Zato je treba priloge tožeče stranke od C.2 do C.4 izločiti kot nedopustne, ne da bi bilo treba preučiti njihovo dokazno moč.

27 Te dokaze je vsekakor treba izločiti kot brezpredmetne, saj se ne nanašajo na uporabo prejšnje francoske znamke, za katero gre v tem sporu, v upoštevnem obdobju, temveč na novejšo potrditev prepoznavnosti poljske znamke, ki je od nje ozemeljsko neodvisna in katere obstoj povrh tega pred upoštevnim rokom ni bil nikoli izkazan pred UUNT, kot je ugotovil odbor za pritožbe v točki 34 izpodbijane odločbe, ne da bi tožeča stranka temu ugovarjala v okviru te tožbe.

Utemeljenost

28 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge, ki se nanašajo, prvi, na kršitev načela zakonitosti in priročnika UUNT o praksi znamk, drugi, na kršitev člena 15(1) Uredbe št. 207/2009 in pravila 22(3) Uredbe št. 2868/95 ter členov 8(1)(a) in 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009, in tretji, na kršitev členov 75 in 76(1) in (2) Uredbe št. 207/2009.

29 Uvodoma je treba poudariti, da tožeča stranka izpodbija ugotovitve in presoje UUNT v zvezi z vsemi razlogi za ugovor, torej v zvezi s tistimi iz člena 8(1)(a), člena 8(3) in člena 8(4) Uredbe št. 207/2009. Vendar tožeča stranka navaja, da svojo argumentacijo omejuje zgolj na sklepe odbora za pritožbe o oceni predloženih dokazov o uporabi, saj se ti sklepi enako nanašajo na vse razloge za ugovor.

30 Splošno sodišče meni, da je treba najprej preučiti tretji razlog, ki temelji na kršitvi členov 75 ter 76(1) in (2) Uredbe št. 207/2009 ter se nanaša na dokaze, ki jih je treba upoštevati pri presoji resne in dejanske uporabe prejšnje francoske znamke.

31 Tožeča stranka s tem tretjim razlogom zatrjuje, da UUNT ni preučil nekaterih dejstev, ne da bi v zvezi s tem podal obrazložitev, in je tako kršil člena 75 ter 76(1) in (2) Uredbe št. 207/2009. Natančneje, UUNT naj ne bi preučil ponazoritev, ki jih je predložila tožeča stranka in ki sporni proizvod kažejo s štirih različnih kotov, ne le od spredaj, temveč tudi od zadaj in s strani ter ki po njenem mnenju dokazujejo, da je tridimenzionalna znamka v obliki travne bilke v steklenici dobro vidna in se je dejansko uporabljala. UUNT naj bi prav tako prezrl druge dokaze, kot so časopisni članki in sporočila, objavljena na spletnih forumih, ki po mnenju tožeče stranke izkazujejo, da so francoski potrošniki travno bilko v steklenici zaznavali kot originalno in razlikovalno značilnost, ter se tako navezujejo na naravo uporabe znamke.

32 Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da je glede na to, da odbor za pritožbe z ničemer ni grajal dopustnosti dokazov, ki so bili priloženi vlogi s pritožbenimi razlogi z dne 18. februarja 2011 (glej točko 13 zgoraj), in ker ni omenil člena 76(2) Uredbe št. 207/2009, legitimno domnevati, da je odbor za pritožbe te dokaze štel za dopustne. Tudi če bi se domnevalo, da je odbor za pritožbe te dokaze nameraval šteti za nedopustne, naj bi bila obrazložitev izpodbijane odločbe vsekakor napačna, saj bi moral odbor za pritožbe v takem primeru to presojo ustrezno obrazložiti. Tožeča stranka v zvezi s tem navaja sodno prakso Sodišča, ki temelji na navedenem členu. Iz tega sklepa, da bi odbor za pritožbe, ker zgoraj navedenih dokazov ni zavrnil ali zanikal njihove dokazne moči, te dokaze moral upoštevati in preučiti. Opustitev tega ravnanja naj bi pomenila kršitev členov 75 ter 76(1) in (2) Uredbe št. 207/2009.

33 Poleg tega tožeča stranka UUNT očita, da je člena 75 ter 76(1) in (2) Uredbe št. 207/2009 kršil s tem, da ni obrazložil svoje odločbe, predvsem kar zadeva neobstoj vidnosti travne bilke v steklenici, in s tem, da je dokaze preučil ločeno, pri čemer naj zlasti ne bi upošteval predloženih dokazov, v katerih je bila steklenica prikazana s strani ali od zadaj.

34 UUNT odgovarja, da tožeča stranka nima pravice, da se upoštevajo dokazi, predloženi z vlogo s pritožbenimi razlogi pred odborom za pritožbe, torej po izteku roka, ki ga je določil oddelek za ugovore. Celo diskrecijska pravica glede upoštevanja prepozno predloženih dejstev in dokazov, ki jo člen 76(2) Uredbe št. 207/2009, kakor ga razlaga Sodišče, priznava UUNT, naj bi bila pogojena z neobstojem nasprotne določbe. Vendar naj bi člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009, kakor je bil izveden s pravilom 22(2) Uredbe št. 2868/95, vseboval ravno določbo, ki nasprotuje upoštevanju dokazov o uporabi, ki so prvič predloženi pred odborom za pritožbe.

35 UUNT v obravnavanem primeru prav tako oporeka uporabi izjeme na podlagi sodne prakse, ki bi dopuščala upoštevanje dodatnih dokazov ali novih dejstev. Novi dokazi naj ne bi bili dopolnilni v razmerju do tistih, ki so bili predloženi v roku, saj naj bi ponazarjali drugačno steklenico od te, ki je vidna na prejšnjih dokazih, in predmet podolgovate oblike – ki bi lahko bil travna bilka – vselej prikazan znotraj steklenice, tako da naj bi pomenil prvi in edini dokaz o uporabi navedenega predmeta v položaju znotraj steklenice. Poleg tega naj tožeča stranka ne bi pojasnila, v čem naj bi bili ti dokazi dopolnilni k že predloženim, niti, zakaj jih ni predložila v naloženem roku.

36 UUNT še navaja, da ni mogoče sklepati, da bi odbor za pritožbe prepozno predložene dokaze dopustil le zato, ker jih ni zavrgel kot nedopustne. Na podlagi tega, da odbor za pritožbe teh dokazov ni vključil med tiste, ki jih je upošteval pri presoji narave uporabe, bi bilo treba prej razumeti, da je odločil, da jih ne bo upošteval.

37 UUNT nazadnje meni, da neobrazložitev, tudi če morda obstaja, ne more privesti do razveljavitve izpodbijane odločbe, če ne vpliva na utemeljenost izpodbijane odločbe.

38 Poleg tega UUNT trdi, da je ugotovitev neobstoja vidnosti travne bilke podprta s ponazoritvami steklenice (glej točko 15 zgoraj) in obrazložena s prisotnostjo oznake, ki pokriva precejšen del steklenice in zakriva, kar je za njo ali v steklenici (glej točko 16 zgoraj). Meni, da so bili predloženi dokazi o uporabi upoštevani celovito in da tožeča stranka v resnici izpodbija rezultat presoje navedenih dokazov.

39 Intervenientka trdi, da so bočni prikazi steklenice očitno prepozni. Prvič, pred odborom za pritožbe naj prvič ne bi bili predloženi v roku, ki ga je določil oddelek za ugovore (torej do 1. avgusta 2007), temveč tri leta in pol pozneje (torej 18. februarja 2011). Dalje, nikakor naj ne bi bili materialno povezani z že predloženimi dokazi o uporabi, saj prikazujejo steklenico z bolj zaobljenim kot ravnim vratom. Poleg tega naj tožeča stranka ne bi dokazala take povezave in naj zlasti ne bi trdila, da gre za dokaz o uporabi ali za dopolnitev že predloženih dokazov. Tožeča stranka naj prav tako ne bi med postopkom z ugovorom predložila argumentov na podlagi teh bočnih prikazov. Nazadnje, predstavitev ponazoritev steklenice v točkah od 13 do 16 izpodbijane odločbe naj bi jasno prikazovala tiste, ki jih je odbor za pritožbe ob izvrševanju svoje diskrecijske pravice upošteval, pri čemer so vse prikazane od spredaj, in tiste, ki jih je izločil kot prepozno predložene. V zvezi s tem naj bi obrazložitev odbora za pritožbe lahko bila implicitna, kot naj bi to dopuščala sodna praksa.

40 Poleg tega intervenientka meni, da je UUNT zadostno obrazložil svojo odločbo na podlagi predloženih dokumentov in svoje presoje ni mogel opreti na verjetnosti ali domneve, tako da bi ugibal ali predpostavljal, da je travna bilka kljub prisotnosti oznake potrošniku ob nakupu vidna s strani.

41 Najprej je treba poudariti, da tožeča stranka s tretjim razlogom, ki temelji na kršitvi členov 75 ter 76(1) in (2) Uredbe št. 207/2009, v bistvu trdi, da je odbor za pritožbe storil napako s tem, da ni preučil dokazov, ki so bili prvič predloženi pred njim, in sicer predstavitev, ki ponazarjajo steklenico vodke z oznako „Żubrówka“ s štirih različnih kotov, ne le od spredaj, temveč tudi od zadaj in s strani, ter s tem, da v zvezi s tem ni podal nobene obrazložitve.

42 V zvezi s tem je treba opozoriti, da morajo biti v skladu s členom 75, prvi stavek, Uredbe št. 207/2009 v odločbah UUNT navedeni razlogi, na katerih odločbe temeljijo. Poleg tega pravilo 50(2)(h) Uredbe št. 2868/95 določa, da mora odločba odbora za pritožbe vsebovati razloge. Ta obveznost ima isti pomen kot tista iz člena 296 PDEU. Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da mora obrazložitev, ki jo zahteva člen 296 PDEU, jasno in nedvoumno prikazati razlogovanje avtorja akta. Namen te obveznosti je dvojen, in sicer, da omogoči zainteresiranim osebam, da se seznanijo z razlogi sprejetega ukrepa zaradi varstva njihovih pravic, in da omogoči sodišču Unije nadzor nad zakonitostjo odločbe. Vprašanje, ali obrazložitev odločbe izpolnjuje te zahteve, je treba presojati ne le glede na njeno besedilo, ampak tudi glede na njen kontekst in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (glej sodbo z dne 8. marca 2013, Mayer Naman/UUNT – Daniel e Mayer (David Mayer), T-498/10, EU:T:2013:117, točka 56 in navedena sodna praksa).

43 Člen 76 Uredbe št. 207/2009, naslovljen „Preučevanje dejstev s strani Urada po uradni dolžnosti“, določa:

„1. V postopku [UUNT] preveri dejstva po uradni dolžnosti; vendar pa je Urad v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije pri tem preizkusu omejen na zahtevani ukrep in na dejstva, dokaze in navedbe, ki so jih podale stranke.

2. [UUNT] lahko spregleda dejstva, na katere se stranke niso sklicevale, ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času.“

44 V skladu z ustaljeno sodno prakso iz besedila člena 76(2) Uredbe št. 207/2009 izhaja, da je po splošnem pravilu ter če ni nasprotne določbe, predložitev dejstev in dokazov strank mogoča tudi po izteku rokov, ki za tako predložitev veljajo na podlagi določb Uredbe št. 207/2009, in da tako UUNT nič ne prepoveduje, da upošteva dejstva in dokaze, ki so prepozno navedeni ali predloženi (sodbe z dne

13. marca 2007, UUNT/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, točka 42; z dne 18. julija 2013, New Yorker SHK Jeans/UUNT, C-621/11 P, EU:C:2013:484, točka 22, in z dne 26. septembra 2013, Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, točka 77), torej po roku, ki ga je določil oddelek za ugovore in morebiti prvič pred odborom za pritožbe.

45 Člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 s tem, da pojasnjuje, da se UUNT „lahko“ odloči, da ne bo upošteval prepozno navedenih ali predloženih dejstev ali dokazov, UUNT daje široko diskrecijsko pravico, pri čemer mora v zvezi s tem obrazložiti svojo odločitev glede tega, ali jih bo upošteval (zgoraj v točki 44 navedena sodba UUNT/Kaul, EU:C:2007:162, točki 43 in 68; zgoraj v točki 44 navedena sodba New Yorker SHK Jeans/UUNT, EU:C:2013:484, točka 23, in zgoraj v točki 44 navedena sodba Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, EU:C:2013:593, točka 78).

46 Razlogi pravne varnosti in dobrega upravljanja govorijo v prid diskrecijske pravice UUNT za namene upoštevanja dejstev in dokazov, ki so jih stranke prepozno navedle ali predložile. Taka pravica namreč vsaj pri postopku z ugovorom prispeva k preprečevanju tega, da bi bile predmet registracije znamke, katerih uporaba bi se lahko nato uspešno izpodbijala v postopku za ugotavljanje ničnosti ali v postopku za ugotavljanje kršitev (glej v tem smislu zgoraj v točki 44 navedeno sodbo UUNT/Kaul, EU:C:2007:162, točka 48 in navedena sodna praksa).

47 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, ali je odbor za pritožbe glede dokazov, ki jih je tožeča stranka prvič predložila pred njim, izvrševal diskrecijsko pravico.

48 Ni sporno, da je tožeča stranka dokaze o uporabi, predstavljene v točkah od 13 do 16 izpodbijane odločbe (glej točko 15 zgoraj), predložila pred oddelkom za ugovore v roku, ki ga je ta določil.

49 Iz spisa je prav tako razvidno, da je tožeča stranka, v nasprotju s trditvami intervenientke, na straneh od 7 do 23 svoje vloge s pritožbenimi razlogi, ki jo je pri odboru za pritožbe vložila 18. februarja 2011, predložila 5 dokumentov, priloženih tej vlogi. Ni sporno, da te priloge niso bile predložene v roku, ki ga je določil oddelek za ugovore.

50 Pet prilog, ki so bile prvič predložene pred odborom za pritožbe, je zajemalo:

— članke francoskega časopisja in izvlečke iz forumov na francoskih spletnih mestih, ki datirajo iz obdobja med letoma 1998 in 2003 in vsebujejo ponazoritve steklenice vodke z oznako „Żubrówka“, ter izjave, v skladu s katerimi je v bistvu vodka Żubrówka s „slavno bizonovo travo“ „zlahka prepoznavna zahvaljujoč aromatični travni bilki, prisotni v steklenici“;

— izvleček iz vodiča *Wallpaper City Guide* za mesto Varšava (Poljska);

— izjavo z dne 16. februarja 2011, ki je bila sestavljena v poljščini in prevedena v angleščino ter ki izhaja od K., tehnološkega specialista, ki je pri tožeči stranki od leta 1992 odgovoren za označevanje (v nadaljevanju: izjava K.);

— plakat z naslovom „Żubrówka vodka bizonove trave“;

— izvleček s spletne strani „Wikipedia“.

51 Natančneje, izjava K. je vsebovala te podatke. Prvič, K. je navedel, da je tožeča stranka, prej Przedsiębiorstwo POLMOS Białystok SA, od leta 1970 do 2011 proizvajala vodko Żubrówka za poljski trg in za izvoz. Po navedbah K. je bila ta vodka vselej in je še vedno – čeprav je imela v različnih obdobjih več oznak – ponazorjena s travno bilko, postavljeno znotraj steklenice, ki je bila na Poljskem in v več drugih državah zaščitena z znamko, ki sestoji iz „steklenice s travno bilko“. Drugič, K. je dodal, da se je vodka Żubrówka z zeleno oznako, ki jo je tožeča stranka proizvajala v steklenicah po 0,5 litra, 0,7 litra in 1 liter, v obdobju od leta 1998 do 2003 v Francijo izvažala preko podjetja PHZ AGROS, nato

pa neposredno od tožeče stranke. Pojasnil je, da je vodko Żubrówka z zeleno oznako, namenjeno izvozu v Francijo, pred letom 2000 proizvajala družba POLMOS Poznań, da pa je bil videz steklenic, oznak in travne bilke, vstavljene v steklenice, tedaj povsem enak tistemu, ki ga je tožeča stranka uporabljala od leta 2000 dalje. Tretjič, K. je k svoji izjavi priložil vzorce fotografij, da bi ponazoril način označevanja steklenic vodke Żubrówka z zeleno oznako in upodobitvijo trave, ki se je redno uporabljala v teh steklenicah, vključno s tistimi, ki so bile namenjene na francoski trg za obdobje od leta 1998 do 2003. Po mnenju K. te fotografije izrecno prikazujejo, da je bila travna bilka jasno vidna vsakemu potrošniku, najsi jo je ta videl od spredaj ali od zadaj.

52 Izjavi K. so bile tako priložene štiri fotografije 700-mililitrskih steklenic vodke Żubrówka, ki so se po njegovih navedbah izvažale v Francijo, s štirimi spodaj prikazanimi ponazoritvami, na katerih se steklenica pojavlja od spredaj, z obeh nasprotnih strani oziroma od zadaj:



53 Odbor za pritožbe pa je v točkah od 13 do 15 izpodbijane odločbe (glej točko 15 zgoraj) poudaril, da dokazi o uporabi, ki jih je predložila tožeča stranka, „med drugim“ zajemajo dve zapriseženi izjavi, in sicer eno od finančnega direktorja in predsednika te družbe ter drugo od izvršnega direktorja družbe Pernod S.A., ekskluzivnega distributerja vodke Żubrówka za francosko ozemlje, ki so jima bile priložene ponazoritev navedene vodke, prospekti, namenjeni francoskim distributerjem za leta od 1999 do 2002 in ki vsebujejo štiri ponazoritve, ter prospekti, ki so jih od leta 2003 do 2006 razdeljevale francoske veleblagovnice in ki vsebujejo osem ponazoritev.

54 Iz tega sledi, da je treba za trditev odbora za pritožbe iz točke 16 izpodbijane odločbe, da „ni bila predložena nobena druga ponazoritev kot te, predstavljene v predhodnih treh točkah“, šteti, da se nanaša na dokaze o uporabi, predložene pred oddelkom za ugovore v roku, ki ga je ta določil, ne pa na tiste, ki so bili prepozno predloženi pred odborom za pritožbe.

55 Zato je treba šteti, da je odbor za pritožbe upošteval le dokaze, ki jih je tožeča stranka predložila pred oddelkom za ugovore, in ni izvrševal svoje diskrecijske pravice glede upoštevanja dokazov, ki jih je tožeča stranka prvič predložila pred njim, natančneje izjave K. in njej priloženih fotografij ter člankov francoskega časopisja in izvlečkov iz forumov na francoskih spletnih mestih.

56 Tožeča stranka torej napačno navaja, da je – ker odbor za pritožbe ni z ničemer grajal dopustnosti dokazov, ki so bili priloženi vlogi s pritožbenimi razlogi z dne 18. februarja 2011, in ker ni omenil člena 76(2) Uredbe št. 207/2009 – legitimno domnevati, da je odbor za pritožbe te dokaze štel za dopustne. Odbor za pritožbe namreč glede na to, da ni izvrševal svoje diskrecijske pravice, navedenih dokazov ni mogel implicitno razglasiti za dopustne.

57 Poleg tega je v skladu s sodno prakso iz besedila člena 76(2) Uredbe št. 207/2009 razvidno, da prepozno navajanje dejstev ali predložitev dokazov ni tako, da bi stranki, ki tako ravna, podelilo brezpogojno pravico od UUNT zahtevati upoštevanje takih dejstev ali dokazov (zgoraj v točki 44 navedena sodba UUNT/Kaul, EU:C:2007:162, točki 43 in 63). V obravnavanem primeru se dejanski okvir te zadeve prav zaradi prepoznosti predložitve dokazov razlikuje od tistega v sodni praksi, ki jo navaja tožeča stranka (sodba z dne 10. oktobra 2012, Bimbo/UUNT – Panrico (BIMBO DOUGHNUTS), T-569/10, EU:T:2012:535, točka 35), v kateri so bile trditve in dokazi, ki so se implicitno šteli za dopustne, predloženi pravočasno.

58 UUNT prav tako napačno odgovarja, da bi bilo treba na podlagi tega, da odbor za pritožbe teh novih dokazov ni vključil med tiste, ki jih je upošteval pri presoji narave uporabe, prej razumeti, da je odločil, da jih ne bo upošteval. Odbor za pritožbe namreč glede na to, da ni izvrševal svoje diskrecijske pravice, navedenih dokazov ni mogel implicitno razglasiti za nedopustne.

59 Tudi če se domneva, da je UUNT izvrševal svojo diskrecijsko pravico v takšnem ali drugačnem smislu, je treba spomniti, da v skladu s sodno prakso velja, da mora UUNT, kadar izvršuje diskrecijsko pravico glede odločitve, ali bo upošteval prepozno predložen dokument, v zvezi s tem obrazložiti svojo odločitev (zgoraj v točki 44 navedena sodba UUNT/Kaul, EU:C:2007:162, točka 43; zgoraj v točki 44 navedena sodba New Yorker SHK Jeans/UUNT, EU:C:2013:484, točka 23, in zgoraj v točki 44 navedena sodba Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, EU:C:2013:593, točka 78).

60 Kot je poudarilo Sodišče, morebitno upoštevanje navedenih dodatnih dokazov UUNT tako nikakor ne pomeni „usluge“ eni ali drugi stranki, ampak mora izražati rezultat objektivnega in obrazloženega izvrševanja diskrecijske pravice, ki jo člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 daje temu organu. Tako zahtevana obrazložitev je še toliko pomembnejša, kadar se UUNT odloči, da ne bo upošteval prepozno predloženih dokazov (zgoraj v točki 44 navedena sodba Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, EU:C:2013:593, točki 111 in 112).

61 Vendar je treba v obravnavanem primeru ugotoviti, da odbor za pritožbe ni izvrševal svoje diskrecijske pravice glede upoštevanja dokazov o uporabi, ki jih je tožeča stranka prvič predložila pred njim, in v zvezi s tem ni podal nobene obrazložitve. Te ugotovitve ne more ovreči uporaba izraza „med drugim“ v točki 13 izpodbijane odločbe, ki ne more pomeniti objektivnega in obrazloženega izvrševanja navedene diskrecijske pravice za namene izločitve takih dokazov.

62 Poleg te obveznosti obrazložitve so bila v sodni praksi postavljena merila za izvrševanje diskrecijske pravice UUNT za namene morebitnega upoštevanja prepozno predloženih dokazov. Tako je lahko to upoštevanje od UUNT zlasti upravičeno takrat, kadar ta meni, da po eni strani prepozno predloženi dokazi na prvi pogled lahko vplivajo na izid pri njemu vloženega ugovora, in po drugi, kadar faza postopka, v kateri je prišlo do te prepozne predložitve, in njene okoliščine ne nasprotujejo upoštevanju teh dejstev in dokazov (zgoraj v točki 44 navedena sodba UUNT/Kaul, EU:C:2007:162, točka 44; zgoraj

v točki 44 navedena sodba New Yorker SHK Jeans/UUNT, EU:C:2013:484, točka 33, in zgoraj v točki 44 navedena sodba Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, EU:C:2013:593, točka 113).

63 Vendar je treba v obravnavanem primeru šteti, da so med prepozno predloženimi dokazi vsaj izjava K. in ponazoritve steklenice od spredaj, z obeh nasprotnih strani in od zadaj, ki so ji bile priložene (glej točki 50 in 51 zgoraj), ter članki francoskega časopisja in izvlečki iz forumov s francoskih spletnih strani izpolnjevali ta dva pogoja, ki lahko upravičita njihovo upoštevanje od UUNT.

64 Po eni strani bi namreč izjava K. in ponazoritve steklenice od spredaj, z obeh nasprotnih strani in od zadaj, ki so ji bile priložene, lahko na prvi pogled vplivale na izid ugovora, vloženega pri UUNT, ker bi njihovo morebitno upoštevanje lahko omajalo presojo odbora za pritožbe, ki je navedena v točkah 17 in 18 izpodbijane odločbe (glej točki 16 in 17 zgoraj) in v skladu s katero, prvič, „diagonalna črta ni nameščena na zunanjo površino ter ni del oznake“, drugič, „zaradi oznake ni mogoče videti, kaj je za njo ali v steklenicah“, in tretjič, „je treba skleniti, da tožeča stranka v teh okoliščinah ni dokazala narave uporabe“ svoje prejšnje francoske tridimenzionalne znamke.

65 V zvezi s tem je treba poudariti, da tridimenzionalnost znamke, kakršna je obravnavana, nasprotuje statičnemu pogledu v dveh dimenzijah in narekuje dinamično dojemanje v treh dimenzijah. Upoštevni potrošnik lahko tako tridimenzionalno znamko načeloma dojema z več strani. Dokaze o uporabi take znamke je torej treba upoštevati ne kot ponazoritev njene vidnosti v dveh dimenzijah, temveč kot ponazoritev tega, kako jo upoštevni potrošnik dojema v treh dimenzijah. Iz tega sledi, da so lahko ponazoritve tridimenzionalne znamke s strani in od zadaj načeloma resnično upoštevne za namene presoje resne in dejanske uporabe navedene znamke in da se jih ne sme izločiti zgolj zato, ker ne pomenijo ponazoritev od spredaj.

66 Prav tako bi lahko članki francoskega časopisja in izvlečki iz forumov na francoskih spletnih mestih, ki v bistvu razglašajo, da je vodka Żubrówka s „slavno bizonovo travo“ „zlahka prepoznavna zahvaljujoč aromatični travni bilki, prisotni v steklenici“ (glej točko 50 zgoraj), na prvi pogled vplivali na izid ugovora, vloženega pri UUNT, ker bi njihovo morebitno upoštevanje lahko olajšalo dokazovanje resne in dejanske uporabe prejšnje francoske znamke na francoskem ozemlju v upoštevnem obdobju.

67 Po drugi strani faza postopka, v kateri je prišlo do te prepozne predložitve, in njene okoliščine niso nasprotovale temu, da bi UUNT te dokaze upošteval, saj jih je tožeča stranka predložila ob vložitvi vloge s pritožbenimi razlogi pred odborom za pritožbe, s čimer je temu omogočila, da objektivno in obrazloženo izvršuje svojo diskrecijsko pravico glede upoštevanja navedenih dokazov.

68 Iz tega sledi, da bi moral odbor za pritožbe v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 62 zgoraj, objektivno in obrazloženo izvrševati svojo diskrecijsko pravico glede upoštevanja prepozno predloženih dokazov, ki izpolnjujejo merili, postavljeni s to sodno prakso, in sicer vsaj izjava K. in ponazoritve steklenice od spredaj, z obeh nasprotnih strani in od zadaj, ki so ji bile priložene, ter članki francoskega časopisja in izvlečki iz forumov s francoskih spletnih mest.

69 Zato je treba skleniti, da je odbor za pritožbe s tem, da ni objektivno in obrazloženo izvrševal svoje diskrecijske pravice glede upoštevanja dokazov o uporabi prejšnje francoske tridimenzionalne znamke, ki so bili prvič predloženi pred njim, kršil člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 ter – glede na tako ugotovljen neobstoj obrazložitve – člen 75 te uredbe.

70 Trditve UUNT in intervenientke ne morejo omajati tega sklepa.

71 Najprej je treba glede tega, da skuša UUNT pred Splošnim sodiščem izpodbijano odločbo utemeljiti z dokazi, ki v njej niso bili upoštevani, ugotoviti, da take dopolnitve obrazložitve pred Splošnim sodiščem ni mogoče uspešno navajati za izboljšanje obrazložitve – morda nezadostne – v izpodbijani odločbi (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 11. decembra 2012, Sina Bank/Svet, T-15/11, EU:T:2012:661, točka 62 in navedena sodna praksa).

72 Spomniti je namreč treba, da mora biti obrazložitev akta zadevni osebi posredovana s tem aktom, preden zadevna oseba zoper navedeni akt vloži tožbo, in da nespoštovanja obveznosti obrazložitve ni mogoče popraviti s tem, da se zadevna oseba z razlogi za akt seznani med postopkom pred sodiščem Unije (glej v tem smislu in po analogiji zgoraj v točki 71 navedeno sodbo Sina Bank/Svet, EU:T:2012:661, točka 56 in navedena sodna praksa). Možnost institucije ali organa Unije, da se za dopolnitev razlogov, navedenih v izpodbijani odločbi, sklicuje na dopolnilne razloge, bi posegla v pravico zadevne osebe do obrambe in njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva ter v načelo enakosti strank pred sodiščem Unije (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 6. septembra 2013, Bateni/Svet, T-42/12 in T-181/12, EU:T:2013:409, točka 54 in navedena sodna praksa).

73 Splošno sodišče brez poseganja v to ugotovitev meni, da je navedene trditve primerno preučiti in zavrniti.

74 Prvič, trditev UUNT, da naj bi člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009, kakor je bil izveden s pravilom 22(2) Uredbe št. 2868/95, vseboval „nasprotno določbo“ v smislu v točki 44 zgoraj navedene sodne prakse, ki bi nasprotovala upoštevanju dokazov o uporabi, ki so prvič predloženi pred odborom za pritožbe, je treba zavrniti iz teh razlogov.

75 Člen 42(2) Uredbe št. 207/2009 pod naslovom „Preizkus ugovora“ v bistvu določa, da če tako zahteva prijavitelj, imetnik prejšnje blagovne znamke Skupnosti, ki je vložil pisni ugovor, priskrbi dokaz o tem, da se je v obdobju petih let pred datumom objave blagovne znamke Skupnosti prejšnja blagovna znamka Skupnosti ali nacionalna blagovna znamka resno in dejansko uporabljala v Uniji za blago ali storitve, za katere je registrirana in ki jih imetnik navaja kot razlog za ugovor, ali pa da obstajajo razlogi za neuporabo. Če ustreznega dokazila ni, se ugovor zavrne.

76 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009 kot materialnopravna določba ne vsebuje nobene zahteve glede roka, ki se stranki, ki ugovarja, določi za predložitev dokaza o uporabi prejšnje znamke (zgoraj v točki 44 navedena sodba New Yorker SHK Jeans/UUNT, EU:C:2013:484, točka 24; glej tudi, po analogiji, zgoraj v točki 44 navedeno sodbo Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, EU:C:2013:593, točka 79). Tako zavrnitev ugovora „zaradi neobstoja takega dokaza“ izhaja iz vsebinske presoje predloženega dokaza in ne iz nespoštovanja procesnega roka.

77 Zato člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009 ne more vplivati na diskrecijsko pravico, ki jo člen 76(2) te uredbe daje UUNT glede odločitve, ali je treba upoštevati dokaze, ki so mu bili prepozno predloženi.

78 Pravilo 22(2) Uredbe št. 2868/95 pa določa, da če mora stranka, ki ugovarja, predložiti dokaz o uporabi ali pokazati, da obstajajo ustrezni razlogi za neuporabo, jo UUNT pozove, naj zahtevani dokaz priskrbi v roku, ki ji ga določi. Če ugovarjajoča stranka takšnega dokaza ne priskrbi pred iztekom roka, UUNT ugovor zavrže.

79 Pravilo 40(5) Uredbe št. 2868/95 podobno določa, da UUNT v primeru zahteve za razveljavitev na podlagi člena 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 pozove imetnika znamke Skupnosti, naj priskrbi dokaz o resni in dejanski uporabi znamke v roku, ki mu ga določi. Če dokaz ni predložen v določenem roku, se znamka Skupnosti razveljavi. Pravilo 22, od (2) do (4), se uporablja smiselno.

80 Spomniti pa je treba, da je Sodišče presodilo, da pravilo 40(5) Uredbe št. 2868/95 ne preprečuje odboru za pritožbe, da bi uporabil diskrecijsko pravico, ki mu jo načeloma daje člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 za morebitno upoštevanje dodatnih dokazov, ki so mu bili predloženi (glej v tem smislu zgoraj v točki 44 navedeno sodbo Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, EU:C:2013:593, točka 90).

81 Iz enakih razlogov enako velja za pravilo 22(2) Uredbe št. 2868/95, ki za postopek z ugovorom pomeni vzporednico pravila 40 te uredbe, ki ureja postopek za razveljavitev.

82 Čeprav je v zvezi s tem iz besedila pravila 22(2) Uredbe št. 2868/95 jasno razvidno, da mora UUNT po uradni dolžnosti ugotoviti neobstoj resne in dejanske uporabe prejšnje znamke, če v roku, ki ga določi, ni predložen noben dokaz o uporabi zadevne znamke, pa do takšnega sklepa ni mogoče priti, kadar so bili dokazi o takšni uporabi predloženi v navedenem roku (zgoraj v točki 44 navedena sodba New Yorker SHK Jeans/UUNT, EU:C:2013:484, točka 28; glej tudi, po analogiji, zgoraj v točki 44 navedeno sodbo Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, EU:C:2013:593, točka 86).

83 V tem primeru in razen če se ne izkaže, da so navedeni dokazi popolnoma neupoštevni za namene dokazovanja resne in dejanske uporabe znamke, se postopek nadaljuje. Tako mora UUNT zlasti, kot določa člen 42(1) Uredbe št. 207/2009, pozvati stranke, tolikokrat kot je to potrebno, da vložijo pripombe glede obvestil, ki jim jih je poslal, ali o navedbah drugih strank (zgoraj v točki 44 navedena sodba New Yorker SHK Jeans/UUNT, EU:C:2013:484, točka 29; glej tudi, po analogiji, zgoraj v točki 44 navedeno sodbo Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, EU:C:2013:593, točka 87).

84 Če je v takih okoliščinah naknadno ugotovljen neobstoj resne in dejanske uporabe prejšnje znamke, to ni posledica uporabe pravila 22(2) Uredbe št. 2868/95, ki je v bistvu postopkovna določba, temveč izključno materialnopravne določbe iz člena 42(2) Uredbe št. 207/2009 (zgoraj v točki 44 navedena sodba New Yorker SHK Jeans/UUNT, EU:C:2013:484, točka 29; glej tudi, po analogiji, zgoraj v točki 44 navedeno sodbo Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, EU:C:2013:593, točka 87).

85 Iz navedenega med drugim izhaja, da je predložitev dodatnih dokazov o uporabi znamke poleg dokazov, ki so že bili predloženi v roku, ki ga je UUNT določil na podlagi pravila 22(2) Uredbe št. 2868/95, mogoča tudi po izteku navedenega roka in da UUNT nič ne prepoveduje, da upošteva prepozno vložene dokaze na podlagi diskrecijske pravice, ki mu jo daje člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 (zgoraj v točki 44 navedena sodba New Yorker SHK Jeans/UUNT, EU:C:2013:484, točka 30; glej tudi, po analogiji, zgoraj v točki 44 navedeno sodbo Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, EU:C:2013:593, točka 88).

86 Zato je treba skleniti, da pravilo 22(2) Uredbe št. 2868/95 ne preprečuje odboru za pritožbe, da bi uporabil diskrecijsko pravico, ki mu jo daje člen 76(2) Uredbe št. 207/2009 za morebitno upoštevanje dodatnih dokazov, ki so bili prvič predloženi pred njim.

87 V obravnavanem primeru, kot je bilo opozorjeno zgoraj v točki 48, ni sporno, da je tožeča stranka v roku, ki ji ga je določil UUNT, predložila različne dokaze, ki naj bi izkazovali uporabo prejšnje francoske znamke. Prav tako je treba ugotoviti, da dokazi, ki so bili tako prvotno predloženi, niso bili povsem neupoštevni za ta namen, zlasti ker jih je odbor za pritožbe v točkah od 13 do 18 izpodbijane odločbe upošteval, pri čemer jih je štel za nezadostne. Iz tega sledi, da je bila predložitev dodatnih dokazov poleg upoštevnih dokazov, predloženih v roku, ki ga je UUNT določil na podlagi pravila 22(2) Uredbe št. 2868/95, mogoča tudi po izteku navedenega roka in da UUNT ni nič prepovedovalo, da bi te prepozno vložene dokaze upošteval na podlagi diskrecijske pravice, ki mu jo daje člen 76(2) Uredbe št. 207/2009.

88 Drugič, prav tako ni mogoče pritrditi trditvi UUNT in intervenientke, ki naj bi temeljila na sodni praksi in v skladu s katero naj novi dokazi ne bi bili dopolnilni v razmerju do tistih, ki so bili predloženi v roku, oziroma naj z njimi ne bi imeli nikakršne materialne povezave, saj naj bi ponazarjali drugačno steklenico z bolj zaobljenim kot ravnim vratom in predmet podolgovate oblike – ki bi lahko bil travna bilka – vselej prikazan znotraj steklenice, tako da naj bi pomenil prvi in edini dokaz o uporabi navedenega predmeta v položaju znotraj steklenice.

89 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da se s sodno prakso ne zahteva materialne povezave med dodatnimi in prejšnjimi dokazi. Zahteva se le, da dokazi, predloženi po roku, ki ga je določil oddelek za ugovore, niso prvoten in edini dokaz o uporabi, pač pa mora iti za tako imenovane „dopolnilne“ ali „dodatne“ dokaze k upoštevnim dokazom, ki so bili predloženi v roku (zgoraj v točki 44 navedena sodba New Yorker SHK Jeans/UUNT, EU:C:2013:484, točka 30, in sodba z dne 29. septembra 2011, New Yorker SHK Jeans/UUNT – Vallis K.-Vallis A. (FISHBONE), T-415/09, EU:T:2011:550, točka 33).

90 Dalje, spomniti je treba, da merila iz sodne prakse, navedene v točki 62 zgoraj, prav tako ne zahtevajo materialne povezave med dodatnimi dokazi in predhodno predloženimi dokazi, temveč zahtevajo njihovo upoštevnost za izid postopka pred UUNT.

91 Poleg tega je treba ugotoviti, da ta trditev UUNT in intervenientke ni utemeljena, saj izkrivlja dokaze, predložene v roku, ki ga je določil oddelek za ugovore. Dejansko je treba ugotoviti, da gre na fotografijah, predstavljenih v točkah 14 in 15 izpodbijane odločbe (glej točko 15 zgoraj), za travno bilko – in ne za kateri koli podolgovat predmet – znotraj steklenice, ki je opazovalcu vidna. Fotografije, predstavljene v točki 52 zgoraj, torej ne pomenijo prvotnega in edinega dokaza o uporabi travne bilke, vstavljene v steklenico.

92 Tretjič, ni mogoče sprejeti niti trditve UUNT in intervenientke, da tožeča stranka ni pojasnila, v čem naj bi bili dokazi, ki so bili prvič predloženi pred odborom za pritožbe, dopolnilni k že predloženim, niti, zakaj jih ni predložila v naloženem roku.

93 Najprej je treba poudariti, da se s sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 62, takšnega pojasnila ne zahteva.

94 Poleg tega je treba ugotoviti, da se je tožeča stranka v vlogi s pritožbenimi razlogi pred odborom za pritožbe dejansko sklicevala tako na odločbo oddelka za ugovore, ki je pred njim predložene dokaze ocenil za nezadostne, kot na dodatne dokaze. Tožeča stranka je tako – v nasprotju s tem, kar trdi intervenientka – vsakega od teh dokazov navedla v podporo svoji argumentaciji, predstavljeni na straneh 2 in 3 navedene vloge. Šteti je treba, da tako sklicevanje dovolj kaže na to, da je tožeča stranka zatrjevala upoštevnost teh dokazov za postopek pred odborom za pritožbe. Vendar se zdi, da ta ni ustrezno preučil morebitne upoštevnosti dodatnih dokazov, ki jih je predložila tožeča stranka (glej po analogiji zgoraj v točki 44 navedeno sodbo Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, EU:C:2013:593, točka 116).

95 Poleg tega je treba poudariti, da se za morebitno upoštevanje dodatnih dokazov o uporabi znamke, ki so bili predloženi po izteku roka iz pravila 22(2) Uredbe št. 2868/95, ne zahteva nujno, da zainteresirana stranka ni mogla predložiti teh dokazov v navedenem roku (glej po analogiji zgoraj v točki 44 navedeno sodbo Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, EU:C:2013:593, točka 117).

96 Četrtič in zadnjič, ni mogoče pritrditi trditvi intervenientke, ki naj bi temeljila na sodni praksi in v skladu s katero bi bila lahko obrazložitev odbora za pritožbe implicitna, kot v obravnavanem primeru v točki 16 izpodbijane odločbe (glej točko 15 zgoraj), saj naj ne bi bil zavezan k natančni obrazložitvi, ki bi izčrpno sledila vsem trditvam strank pred njim.

97 V zvezi s tem je treba spomniti, da sodna praksa, ki jo je navedla intervenientka, velja le pod izrecnim pogojem, da obrazložitev zadevnim osebam na eni strani omogoča, da se seznanijo z razlogi, iz katerih je bila sprejeta odločba odbora za pritožbe, in na drugi pristojnemu sodišču omogoča, da ima na voljo dovolj elementov za izvajanje nadzora (glej v tem smislu sodbo z dne 9. julija 2008, Reber/UUNT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, EU:T:2008:268, točka 55 in navedena sodna praksa).

98 Vendar je iz točk od 47 do 69 zgoraj razvidno, da ta pogoj v obravnavanem primeru ni izpolnjen, vsaj kar zadeva odločitev odbora za pritožbe glede upoštevanja dokazov, ki so bili prvič predloženi pred njim, tako da navedene sodne prakse v tem primeru ni mogoče uporabiti.

99 Prav tako v obravnavanem primeru ni mogoče uporabiti sodne prakse, ki jo navaja UUNT in v skladu s katero neobrazložitev, tudi če morda obstaja, ne more privesti do razveljavitve izpodbijane odločbe, če ne vpliva na utemeljenost izpodbijane odločbe (sodba z dne 12. septembra 2013, „Rauscher“ Consumer Products/UUNT (Upodobitev tampona), T-492/11, EU:T:2013:421, točka 34), in sicer prav zato, ker tak pogoj ni izpolnjen, saj je bil vpliv neobrazložitve na utemeljenost izpodbijane odločbe v obravnavanem primeru pojasnjen v točkah od 47 do 69 zgoraj, zlasti v točkah 64 in 66 zgoraj.

100 Glede na vse zgoraj navedene ugotovitve je treba skleniti, da je tretji razlog utemeljen, saj odbor za pritožbe ni objektivno in obrazloženo izvrševal svoje diskrecijske pravice pri odločanju, ali je treba upoštevati dodatne dokaze, ki so bili prvič – zunaj roka, ki ga je določil oddelek za ugovore – predloženi pred njim.

101 Poleg tega Splošno sodišče – glede na to, da odbor za pritožbe vprašanja, ali bi bilo treba upoštevati dodatne dokaze, ki so bili prvič predloženi pred njim, ni preučil – tega vprašanja ni dolžno prvič preučiti v okviru nadzora zakonitosti izpodbijane odločbe (glej v tem smislu sodbe z dne 5. julija 2011, Edwin/UUNT, C-263/09 P, EU:C:2011:452, točki 72 in 73; z dne 12. maja 2010, Beifa Group/UUNT – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Pisalo), T-148/08, EU:T:2010:190, točka 124, in z dne 14. decembra 2011, Völkl/UUNT – Marker Völkl (VÖLKL), T-504/09, EU:T:2011:739, točka 63 in navedena sodna praksa).

102 Odbor za pritožbe bo moral torej glede na napotila iz sodne prakse ter te sodbe in ob ustreznem upoštevanju vseh upoštevnih okoliščin ter z obrazložitvijo svoje odločbe v zvezi s tem presoditi, ali je treba upoštevati dodatne dokaze, ki jih je tožeča stranka prvič predložila pred njim, za odločitev, ki jo mora izdati na podlagi pritožbe, o kateri mora ponovno odločiti (glej v tem smislu zgoraj v točki 44 navedeno sodbo Centrotherm Systemtechnik/UUNT in centrotherm Clean Solutions, EU:C:2013:593, točka 119).

103 Glede na utemeljenost tretjega razloga je treba, ne da bi bilo treba preučiti prvi in drugi razlog, tožbi ugoditi in zato razveljaviti izpodbijano odločbo.

Stroški

104 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

105 Ker UUNT in intervenientka nista uspela, je treba UUNT na eni strani naložiti, da v skladu s predlogi tožeče stranke poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je priglasila tožeča stranka, in na drugi odločiti, da intervenientka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

1. **Odločba četrtega odbora za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 26. marca 2012 (zadeva R 2506/2010-4) se razveljavi.**

2. **UUNT poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je priglasila družba CEDC International sp. z o.o.**

3. **Družba Underberg AG nosi svoje stroške.**

Gratsias Kančeva Wetter

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 11. decembra 2014.

Podpisi